

Закону України „Про статус депутатів місцевих рад“ від 11 липня 2002 року № 93–IV (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 40, ст. 290) (далі – Закон № 93).

Заслухавши суддю-доповідача Маркуш М.А. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Самардак М.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень пункту 3 частини першої статті 12, абзацу п'ятого частини першої статті 20 Закону № 2493, частини третьої статті 7 Закону № 93, які передбачають обмеження, пов'язані з проходженням служби в органах місцевого самоврядування, в аспекті таких питань:

– „чи може депутат районної ради перебувати на посаді заступника міського голови з питань діяльності виконавчого комітету на постійній основі“;

– „чи є підставою припинення служби в органах місцевого самоврядування суміщення посади заступника міського голови з питань діяльності виконавчого комітету з діяльністю депутата районної ради“.

Обґрунтовуючи необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень, суб'єкт права на конституційне звернення стверджує, що депутати місцевих рад порушують вимоги Закону № 93 стосовно заборони мати інший представницький мандат і займати іншу посаду, не сумісну з виконанням депутатських повноважень. Як приклад він наводить факт затвердження депутата Самбірської районної ради Козедуб О.О. на посаді заступника голови виконавчого комітету з питань діяльності виконавчого комітету Новокалінівської міської ради, яка після прийняття її на службу в органи місцевого самоврядування не склала своїх депутатських повноважень. Автор клопотання вважає, що такі дії громадянки Козедуб О.О. суперечать вимогам Закону № 93 та одночасно є порушенням закріпленого у статті 38 Основного

Закону України його права брати участь в управлінні державними справами, вільно обирати і бути обраним до органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

На підтвердження неоднозначного застосування положень пункту 3 частини першої статті 12, абзацу п'ятого частини першої статті 20 Закону № 2493, частини третьої статті 7 Закону № 93 Самардак М.М. долучив до конституційного звернення копії листів голови Комітету Верховної Ради України з питань верховенства права та правосуддя від 16 жовтня 2013 року № 04-15/17-2694, голови Комітету Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування від 29 жовтня 2013 року № 04-16/16-3163, Національного агентства України з питань державної служби від 13 квітня 2012 року, від 8 жовтня 2013 року № 5183/10-13, Управління державної служби Головного управління державної служби України в Львівській області від 6 вересня 2013 року № 270/ТО1210-13, від 8 жовтня 2013 року № 312/ТО1210-13, Самбірської міжрайонної прокуратури Львівської області від 14 серпня 2013 року № 68-94-13, депутатського звернення депутата Самбірської районної ради Козедуб О.О. до начальника Самбірського МВ ГУ МВС України у Львівській області від 4 червня 2013 року № 5, рішення Новокалінівської міської ради Самбірського району Львівської області від 20 листопада 2010 року № 10 та листа цієї ради від 2 серпня 2013 року.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 17 грудня 2013 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 1, 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні має зазначатися обґрунтування необхідності в

офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42). Підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Аналіз конституційного звернення та доданих до нього матеріалів дає підстави вважати, що автор клопотання не обґрунтував свого твердження про неоднозначність застосування положень Закону № 2493, Закону № 93 органами державної влади. Долучені до конституційного звернення копії листів, депутатського звернення мають інформаційно-роз'яснювальний характер і не є актами правозастосування положень законів, щодо офіційного тлумачення яких звернувся Самардак М.М. Виходячи із правових позицій Конституційного Суду України інформаційні листи не можна розглядати як такі, що підтверджують неоднозначність застосування положень законів України (ухвали від 13 жовтня 2005 року № 36-у/2005, від 30 листопада 2006 року № 15-у/2006, від 3 березня 2009 року № 13-у/2009, від 12 січня 2011 року № 1-у/2011).

Таким чином, конституційне звернення Самардака М.М. не відповідає вимогам статей 42, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 цього закону – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України“.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

У х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Самардака Мар'яна Михайловича щодо офіційного тлумачення положень пункту 3 частини першої статті 12, абзацу п'ятого частини першої статті 20 Закону України „Про службу в органах місцевого самоврядування“ від 7 червня 2001 року № 2493–III з наступними змінами, частини третьої статті 7 Закону України „Про статус депутатів місцевих рад“ від 11 липня 2002 року № 93–IV на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ